

53. Den bortsålda.

- a. HO, S.L.S. 367, 83. (U) 89; publ. Några prof n:r 2 a; S.L.S. 19, 825. (K)
- b. ES, G. Dahlströms saml. (Y)
- c. ES, G. Dahlströms saml. (V)
- d. RE, S.L.S. 63, 75; publ. Hembygden 1915, 79. (O)
- e. HI, R6, 198, 5; även S.L.S. 82, 374, S.L.S. 125, 40 och S.L.S. 126, 3.
- f. KA, A. Adolfssons saml.
- g. SN, S.L.S. 204, 306. (R)
- h. Vasa, R6, 197. (M)
- i. LF, R3, 165, 324; publ. Några prof n:r 2 b; även S.L.S. 125, 30. (J)
- j. KV, I.N.E. Saml. O. A.
- k. NV, S.L.S. 125, 29; även R6, 191,
- l. RE, S.L.S. 63, 75; publ. Hembygden 1915, 79. (A)
- m. TJ, S.L.S. 506, 137. (N)
- n. HI, S.L.S. 367, 89. (G)
- o. VÅ, I.N.E. Saml. O. A.
- p. HE, Nyl. III, 22. (E)
- q. SN, S.L.S. 281, 21. ^b
- r. HE, B.A.2 n:r 34. (Z)
- s. Ö.NI, Nyl. III, 26. (Q)
- t. IÅ, Nyl. III, 24. (D)
- u. MU, S.L.S. 50, 14.
- v. Öb?, R. Kajanus efterl. papper.
- x. BO, I.N.E. Saml. O. A. (F)
- y. HI, S.L.S. 82, 373. (I)
- z. SN, I.N.E. Saml. O. A. (X)

MELODI.
Översikt.

- a. Åb, Houtskär, Äppelö. Uppt. Greta Dahlström 1924. *Varianter.*
Sj. Anderetta Blomkvist, f. 1866 (lärt visan av sin morbror).

Sjö-män-ner-na de hi-va si-na å-ror ö-ver bord, och skö-na jungfrun
vri-der si-na hän-der ut - i blod. Gud låt mig ald-rig komma till det
hed-nis-ka land till att vand-ra.

- b. NI, Esbo, Gröndal. Uppt. Greta Dahlström 1932.
Sj. Terese Österberg.

Sjö-män-ner-na de kas-ta si-na å-ror ut att ro, och skö-na An-na

¹ Först sjöngs rent g, men tonen höjdes mot slutet av sången. I 16. str. sjöngs giss.
Anm. av uppt.

vri-der si - na hän-der ut - i blod. Gud nåd mig väl, nu måst jag till det
hed-nis-ka land till att vand - ra.

c. *Nl, Esbo, Gröndal.* Uppt. Greta Dahlström 1932.
Sj. *Linnea Forsberg* (lärt visan av en gubbe vid namn Lindstedt från Vichtis).

Sjö-männer de sän-ka si - na å - ror till att ro, och skö - na An - na
vri-der si - na hän-der ut - i blod, si - na hän-der ut - i blod.

d. *Öb, Replot.*

Uppt. Vilh. Sjöberg 1897.

Min fa - - - der och min mo - - - der de bod - - - de
De sål - - - de mig långt bor - - - ta allt för ett
på en ö. Jag må väl ald-rig kom till det hed - nis - ka
li - - - tet bröd.
land att där bli - va för - råd - - - der.

¹ Enl. en annan sångare sjöngs i stället för omkvädet: *Anm. av uppt.*

ja ut - i blod.

² Omkvädet sjöngs även:
du måst till det hed-nis-ka land för att vandra.
eller: ej till det hed-nis-ka land be-hö-ver vandra.

eller:
som sa - de att jag måst till det hed - nis - ka land för att vand - ra.

e. Åb, Hitis.

Uppt. O. R. Sjöberg 1882.

Min fa-der och min mo--der de bod-de på en
sål-de mig åt hednin-gar allt för ett styc-ke
ö, de bröd. Jag må väl al-drig kom-ma till det hed-nis-ka
land att för-stö-----ras.

f. NI, Karis. Köpskog.
Sj. Alma Berglund.

Uppt. Alfihild Adolfsson 1933.

Sjö--män-ner-na de kas-ta si-na å-rar ut att
jung-frun vri-der si---na hän-der ut--i
ro, skö-na blod. Ty hon vill al-drig kom-ma till det
ju-dis-ka land för att vand---ra.

g. NI, Snappertuna.

Uppt. E. Hedman 1909.

Sjö-män-ner-na de lät-ta si-na å-rar ö-ver bord. Skö-na jungfrun
vri-der si-na hän-der ut-i blod. Hon vill ej på det hed-nis-ka
land till att vand-ra.

h. *Öb, Vasa.*Sj. *Mathilda Laurén.*

Uppt. Elin Koch.

Min fa - der och min mo - der de bod - de på en ö. De
sål - - de sin dot - ter allt för en be - ta bröd. Jag må nu al - drig
kom - ma till det hed - - - nis - ka land och för - - stö - ras.

i. *Öb, Lappfjärd, Härkmär.*Sj. *Maria Bergström.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1876.

Min fa - der och min mo - - der de bod - de på en
ö. De sål - de mig bort allt för ett li - tet styc - ke bröd. Jag
må väl al - drig kom - ma till det hed - nis - ka land att för - ö - das.

j. *Öb, Kvevlax.*Sj. *Ad. Nordman.*

Uppt. Otto Andersson 1922.

Min fa - der och min mo - der de bod - de på en ö. De
sål - de mig åt hed - nin - gar allt för ett styc - ke brö. Jag
må väl al - drig kom - ma till det hed - ni - ska land att för - ö - das.

k.¹ *Öb.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1876.

Min fa - der och min mo - der de bod - de på en ö, de

¹ Var. från MU (S.L.S. 19, 825) överensstämmer med k.² Taktarten enl. R 6, 191, 89 är 6/8 och 9/8.

sål - de mig åt hed - nin - gar allt för ett styc - ke bröd.
Jag må väl al - drig komma till det hed - nis - ka land att för - stö - ras.

1. *Öb*, Replot.

Uppt. Vilh. Sjöberg 1897.

Min fa - der och min mo - der de bod - de på en ö. De
sål - de mig långt bor - ta allt för ett styc - ke bröd. De
sål - de mig åt hed - nin - gar allt för ett styc - ke bröd.

m.¹ *Öb*, Nedervetil.Sj. *Emmy Lund*, f. 1876.

Uppt. Erla Lund 1928.

Sjö - män - ner - na de kas - ta si - na å - ror till att ro, skö - na
jung - frun hon vri - der si - na hän - der u - ti blod, skö - na jung - frun hon
2. Att jag
3. För -
vri - der si - na hän - der u - ti blod. ej måt - te kom - ma till det
hed - nis - ka land till att vand - ra. ban - nad va - re he - la mitt släk - te.

n. *Åb*, Hitis, Vänö.Sj. *Alma Isaksson*, f. 1874.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Sjö - män - ner - na de hi - va si - na å - ror ut att ro, skön

¹ Orig. tonart C-dur.

An - na hon vri - der si - na hän - der u - ti blod. Att jag ej mås - te
fa - ra till det hed - nis - ka land till att vand - ra.

o. *Ål*, Vårdö, Lövä.

Uppt. Otto Andersson 1890-talet.

Sjö - män - nen de kas - ta si - na å - ror ö - ver bord, skö - na
jungfrun hon vri - der si - na hän - der u - ti blod. När hon till det främ -
man - de land skall vand - ra.

p. *Nl*, Helsinge.

Min fa - der och min mo - der de le - do en stor nöd, de sål - de mig bort
för en li - ten be - ta bröd, de sål - de mig bort för en li - ten be - ta bröd.
4. Hör du min fa - der, som håll - lit mig så kär, sälj bort di - na
går - dar och lös mig här - i - från. Att jag ic - ke må komma till det
hed - nis - ka land för att vand - ra.

¹ Vid strofparen 1—2, 4—5, 7—8, 10—11, 13—14 tages tre gånger repris. *Anm. av uppt.*

² Melodi till str. 1, 2, 3, 6, 7, 10, 11, 14, 15, 18, 19. *Not i Nyl. III.*

³ Melodi till str. 4, 5, 8, 9, 12, 13, 16, 17, 20, 21. *Not i Nyl. III.*

q.¹ *Nl*, Snappertuna.Sj. *Henrika Ahlfors*, 70 år.

Uppt. V. E. V. Wessman 1917.

Min fa-der och min mo-der de le-do en stor nöd. Så sål-de de
bort mig allt för en be-ta bröd. Jag mås-te allt fa-ra till det
hed-nis-ka land till att vand-ra.

r. *Nl*, Helsinge, Kårböle.Sj. *Augusta Nymalm*.

Uppt. Fridolf Andersson.

De sjö-män de lyf-ta si-na å-ror ö-ver-bord, och skö-na jungfrun
vri-der si-na hän-der ut-i blod. Skall jag nu kom-ma på det
ju-dis-ka land till att vand-ra.

s. *Ö. Nl*.

När sjö-män-ner lyf-ta si-na å-ror ö-ver bord, och skö-na
jungfrun vri-der si-na hän-der ut-i blod. Ty hon skall nu fö-ras
till det ju-dis-ka land att för-där-vas.

t. *Nl*, Ingå.

Det bod-de en bon-de allt u-te på en ö, han

¹ Orig. tonart F-dur.

sål - de bort sin dot - ter allt för ett styc - ke brö, han
sål - de bort sin dot - ter allt för ett styc - ke brö.

u. *Öb, Munsala.*

Uppt. J. A. Strandberg 1895.

Min fa - der och min mo - der de bod - de på en ö, de
sål - de mig åt hed - nin - gar allt för ett styc - ke bröd. Jag
må väl al - drig komma till det hed - nis - ka land att för - stö - ras.

v. *Öb?*

Uppt. av J. E. Wefvar-Robert Kajanus.

Min fa - der och min mo - der de bod - de på en ö. De
sål - de mig åt hed - nin - gar blott för ett styc - ke bröd. Jag må väl al - drig
kom - ma till det hed - - nis - ka land att för - stö - ras.

x. *Nl, Borgå, Kurböle.*Sj. *Lovisa Blomkvist, f. 1846.*

Uppt. Otto Andersson 1908.

Det bod - de en bon - de allt up - på en ö. Han sål - de sin
dot - ter allt för ett styc - ke bröd. Gud lät mig al - drig kom - ma
till det ju - dis - ka lan - det till att vand - ra.

y. *Åb, Hitis.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1883.

Min fa-der och min mo-der de bod-de på en ö. Min ö. De
sål - de mig bort för ett li-tet styc-ke brö. De brö.

z. *Nl, Snappertuna.*Sj. *Klara Granroth, f. 1861.*

Uppt. Otto Andersson 1924.

Där bod - de en bon - de allt up - på en ö. Han sål - de sin
dot - ter allt för en hal - va bröd. Ty du må nu kom-ma till det
ju - dis - ka land till att vand - ra.

3.¹ Kä - ra mi - na sjö - män - ner, I vän - - ten en stund, jag
ser min bro-der kom - ma i ro - sen - de - lund.

4. Kä - ra du min moder, du ha - ver ej fler än gull - rin - gar - na två, den
e - na kan du säl - ja och lö - sa mig i - gen ty jag vill ej o. s. v.

¹ Str. 2 »Sjömännerna de kasta. . . » sjunges med föreg. mel.

- TEXT. **A.** RE, Hembygden 1915, 79. (l)
 Översikt. **B.** NV, R5, 186, 268.
C. KB, R3, 165, 119.
D. IÅ, Nyl. III, 24 (t); även Svenssons
 saml. 5, 134.
E. HE, Nyl. III, 22. (p)
F. BO, I.N.E. Saml. O. A. (x)
G. HI, S.L.S. 367, 90. (n)
H. VÅ, S.L.S. 40, 44.
I. »Den bortsålda flickan», HI, S.L.S.
 82, 70. (y)
J. LF, R3, 165, 324. (i)
K. NV, publ. Några prof 7; även MU,
 S.L.S. 19, 119. (k)
- L.** KH, S.L.S. 25, 42.
M. Vasa, R6, 197. (h)
N. TJ, S.L.S. 506, 129. (m)
O. »Den bortsålda flickan», RE, S.L.S.
 63, 36. (d)
P. NÅ, S.L.S. 1, 118.
Q. Ö.NI, Nyl. III, 26. (s)
R. SN, S.L.S. 204, 307. (g)
S. SN, W. Brenners saml. 12.
T. KI, S.L.S. 277, 283.
U. HO, S.L.S. 367, 84. (a)
V. ES, G. Dahlströms saml. (c)
X. IÅ, I.N.E. Saml. O. A. (z)
Y. ES, G. Dahlströms saml. (b)
Z. HE, B.A. 2 n:r 34. (r)

Varianter.

A.

Replot. Uppt. Vilh. Sjöberg 1915.

1. Min fader och min moder de bodde på en ö.
De sålde mig åt hedningar allt för ett stycke bröd.
— I hjälpen mig att komma ut ur hedningarnas våld —
2. Sjömännerna de skivar sina åror uti flod,
och sköna jungfrun vrider sina händer uti blod.
3. »Och kära ni sjömänner I töven än en stund,
jag ser min fader komma, han kommer i grön lund.
4. Och kära I min fader, I lösen mig igen.
Sälj ett av edra hemman att lösa mig med den.»
5. »Och hemmanen dem haver jag ej mindre än som fem,
men intet står att säljas för att lösa dig igen.»
6. Sjömännerna de skivade sina åror uti flod,
men sköna jungfrun vrider sina händer uti blod.
7. »Och kära I sjömänner I töven än en stund,
jag ser min moder komma, hon kommer i grön lund.
8. Och kära I min moder, I lösen mig igen.
Sälj en av edra guldringar att lösa mig med den.»
9. »Guldringarna dem haver jag ej mera än som fem,
men ingen står att säljas för att lösa dig igen.»
10. Sjömännerna de skivar sina åror uti flod,
och sköna jungfrun vrider sina händer uti blod.
11. »Och kära ni sjömänner, I töven än en stund,
jag ser min broder komma, han kommer i grön lund.

12. Och kära du min broder, du löser mig igen.
Sälj en av dina gångare att lösa mig med den.»
13. »Och gångare dem haver jag ej flera än som tri,
och ingen är att säljas, som gör dig åter fri.»
14. Sjömännerna de skivar sina åror uti flod,
och sköna jungfrun vrider sina händer uti blod.
15. »Och kära ni sjömänner, I töven än en stund,
jag ser min syster komma, hon kommer i grön lund.
16. Och kära du min syster, du löser mig igen.
Sälj ett av dina nipper att lösa mig med den.»
17. »Och nipperna dem haver jag ej flere än som ått,
men inget är att säljas och göra dig så gott.»
18. Sjömännerna de skivar sina åror uti flod,
- och sköna jungfrun vrider sina händer uti blod.
19. »Och kära ni sjömänner, I töven än en stund,
jag ser min fästeman komma, han kommer i grön lund.
20. Och kära du min fästeman, du älskar mig visst än.
Sälj en av dina guldsporrar att lösa mig med den.»
21. »Guldsporrarna dem haver jag ej flera än som två.
Då ingen är att säljas jag löser dig ändå.»
22. Och ungersven han störtade på sin gångare i flod
och löste igen sin fästemo allt med de hedningars blod.
23. »Förbannad var min fader, förbannad var min mor,
förbannad är min syster, förbannad är min bror.
24. Välsignad vare min fästeman, som hulptit mig ur nöd,
förbannad vare alla, som sälja liv för bröd.
— I hjälpen mig att komma utur hedningarnas våld —

B.

Nedervetil. Sj. M. L. Ahlskog. Uppt. J. E. Wefvar.

1. Min fader och min moder de bodde på en ö,
de sålde mig åt hedningar allt för in stycke bröd,
— jag må väl aldrig komma till det hedniska landet förstöras —
2. Sjömännerna de kasta sina åror till flods,
skön jungfran hon vrider sina händer i blod.
- jag må ju aldrig komma till det hedniska landet förstöras —
3. »Ack hören I käre sjömänner och töven så liten stund,
jag ser min fader komma, han kommer så margelund.
— jag må väl aldrig komma . . .¹
4. Käre min fader, I haven hållit mig så kär,

¹ Refrängerna anges här och i det följande endast med begynnelseorden.

sälj bort edra hjordar och kom och lösen mig igen.»
— att jag icke må komma . . .

5. »Hjordar dem haver jag flere än som fem,
men ingen för att säljas för att lösa dig igen.»
— du har ju tid att komma . . .

6. Sjömännerna de kasta sina årar till flods,
skön jungfran hon vrider sina händer i blod.
— jag må väl aldrig komma . . .

7. »Ack hören I käre sjömänner och töven så liten stund,
jag ser min moder komma, hon komber så margelund.
— jag må ju aldrig komma . . .

8. Kära I min moder, I har ju hållit mig så kär,
sälj bort edra hjordar och kom och lösen mig igen.»
— att jag icke må komma . . .

9. »Hjordar dem haver jag flere än som tre,
men ingen för att säljas för att lösa dig igen.»
— du har ju tid att komma . . .

10. Sjömännerna de kasta sina årar till flods,
skön jungfran hon vrider sina händer i blod.
— jag må ju aldrig komma . . .

11. »Ack hören I käre sjömänner och töven så liten stund,
jag ser min broder komma, han komber uti en grön lund.
— jag må väl aldrig komma . . .

12. Käre du min broder, du har ju hållit mig så kär,
sälj bort dina guld-ukrar och kom och lös mig igen.»
— att jag icke må komma . . .

13. »Guld-ukrar dem haver jag flere än som fem,
men ingen för att säljas för att lösa dig igen.»
— du har ju tid att komma . . .

14. Sjömännerna de kasta sina årar till flods,
skön jungfran hon vrider sina händer i blod.
— jag må ju aldrig komma . . .

15. »Ack hören I käre sjömänner och töven så liten stund,
jag ser min syster komma, hon komber i en grön lund.
— jag må ju aldrig komma . . .

16. »Kära du min syster, du har ju hållit mig så kär,
sälj bort dina guldkedjor och kom och lös mig igen.»
— att jag ej må komma . . .

17. »Guldkedjor dem haver jag flere än som tre,
men ingen för att säljas för att lösa dig igen.»
— du har ju tid att komma . . .

18. Sjömännerna de kasta sina årar till flods,
sköna jungfran hon vrider sina händer i blod.
— jag må ju aldrig komma . . .

19. »Ack hören I käre sjömänner och töven så liten stund,
jag ser min fästeman komma, han komber i en grön lund.
— jag må väl aldrig komma . . .

20. Ack käre I min fästeman, du har
ju hållit mig så kär,
sälj bort dina guldringar och kom och
lös mig igen.»
— att jag ej må komma o. s. v. —

21. »Guldringar dem haver jag flera
än som fem,

och alla för att säljas för att lösa dig igen.
— att du ej må komma till det hedniska
landet förstöras —

22. Förbannat vare din fader, och
förbannat vare din mor,
förbannat vare din syster, så ock din
lilla bror!»

C.

Kronoby, Knivsö. Ur Leander Björkqvists vissamling. Uppt. J. E. Wefvar 1875—76.

1. Sjömänner haver kastat sina årar
ut att ro,
skönsta jungfran hon brider sina händer
uti blod.

2. »Kära I sjömänner, I vänt en liten
stund,
jag ser min fader kommer, han kommer
margelund.

3. Kära I fader, ni håller mig så kär,
säljer en utav byxsäckurena och löser
mig igen!»

4. »Byxsäckurena de haver jag flera
än som fem,
men ingen till att sälja och lösa dig igen.»
— du haver tid att komma i det hed-
niska land att förstöras —

5. Sjömänner haver kastat sina årar
ut att ro,
skönsta jungfran hon brider sina händer
uti blod.

6. »Kära I sjömänner, I vänt en liten
stund,
jag ser min moder kommer, hon kom-
mer margelund.

7. Kära I moder, ni håller mig så kär,
säljer en utav gullkedjorna och löser
mig igen!»

8. »Guldkedjorna de haver jag mera
än som fem,

men ingen till att sälja och lösa dig igen.»
— du haver tid att komma i det hed-
niska land att förstöras —

9. Sjömänner haver kastat sina årar
ut att ro,
skönsta jungfran hon brider sina händer
uti blod.

10. »Kära I sjömänner, I vänt en liten
stund,
jag ser min broder kommer, han kom-
mer margelund.

11. »Kära I broder, du håller mig
så kär,
säljer en utav byxsäckurena och löser
mig igen!»

12. »Byxsäckurena de haver jag flera
än som fem,
men ingen till att sälja och lösa dig igen.»
— du haver tid att komma i det hed-
niska land att förstöras —

13. Sjömänner haver kastat sina årar
ut att ro,
skönsta jungfran hon brider sina hän-
der uti blod.

14. »Kära I sjömänner, I vänt en
liten stund,
jag ser min syster kommer, hon kom-
mer margelund.

15. Kära I syster, du håller mig så kär,
säljer en utav gullkedjorna och löser mig igen!»
16. »Gullkedjorna de haver jag mera än som två,
den ena går i lånet, den andra sitter på.»
— du haver tid att komma i det hedniska land att förstöras —
17. Sjömänner haver kastat sina årar ut att ro,
skönsta jungfrun hon brider sina händer uti blod.
18. »Kära I sjömänner, I vänt en liten stund,
- jag ser min fästman kommer, han kommer margelund.
19. Kära I fästman, du håller mig så kär,
säljer en utav byxsäckurena och löser mig igen.»
20. »Byxsäckurena de haver jag flera än som fem,
men alla till att sälja och lösa dig igen.
— du haver intet tid att komma i det hedniska landet att förstöras —
21. Förbannad var din fader, förbannad var din mor,
förbannad var din syster och ävenså din bror,
förbannad vare hela ditt släkte.»

D.¹

Ingå.

1. Det bodde en bonde allt ute på en ö,
:: han sålde bort sin dotter allt för ett stycke brö. ::
2. Sjömännen de lade sina åror ut att ro,
och sköna jungfrun gråter, som hon kan gråta blod.
3. »Ack hören I sjömänner, I dröjen väl en stund,
jag ser min fader komma, han är i rosenlund.
4. Ack hören I min fader, ni var mig alltid huld,
ni säljer väl ert hemman att lösa ut min skuld?»
5. »Och hemman så haver jag ej flera än fem,
men intet jag bortsäljer för att lösa dig igen.»
6. Sjömännen de lade sina åror ut att ro,
och sköna jungfrun gråter, som hon kan gråta blod.
7. »Ack hören I sjömänner, I dröjen väl en stund,
jag ser min moder komma, hon är i rosenlund.
8. Ack hören I min moder, ni var mig alltid huld,
ni säljer väl edra guldringar att lösa ut min skuld?»
9. »Guldringar haver jag ej flera än fem,
men ingen jag bortsäljer för att lösa dig igen.»
10. Sjömännen de lade sina åror ut att ro,
och sköna jungfrun gråter, som hon kan gråta blod.

¹ Var. fr. Ingå (Svenssons saml. 5, 134) överensstämmer i huvudsak.

11. »Ack hören I sjömänner, I drö- och sköna jungfrun gråter, som hon
jen väl en stund, kan gråta blod.
jag ser min broder komma, han är i
rosenlund.
12. Ack hören I min broder, ni var 15. »Ack hören I sjömänner, I drö-
mig alltid huld, jag ser min fästman komma, han är i
ni säljer väl edra guldskrin att lösa ut rosenlund.
13. »Guldskrin så haver jag ej flera 16. Ack hören I min fästman, ni var
än fem, mig alltid huld,
men intet jag bortsäljer för att lösa ni säljer väl er guldkrona att lösa ut
dig igen.» min skuld?»
14. Sjömännen de lade sina åror ut 17. »Och guldkronor haver jag ej
att ro, ;: den ena står i brudlått, den andra
kan du få.» ;:

E.

Helsinge.

1. Min fader och min moder de ledo 6. Sjömännen hiva sina åror över
en stor nöd, bord,
;: de sålde mig bort för en liten beta skön Anna hon vrider sina händer uti
bröd. ;: blod.
2. Sjömännen hiva sina åror över 7. »Och hören I sjömänner, vänten
bord, litet än.
skön Anna hon vrider sina händer uti jag ser min moder komma allt på en
blod. grönan äng.
3. »Och hören I sjömänner, vänten 8. Hör du min moder, som hållit mig
litet än, så kär,
jag ser min fader komma allt på en sälj bort dina schalar och lös mig här-
grönan äng. ifrån.»
4. Hör du min fader, som hållit mig 9. »Schalarna haver jag icke fler än
så kär, fem,
sälj bort dina gårdar och lös mig här- men aldrig bortsäljer jag någon utav
ifrån.» dem.»
— att jag icke må komma till det hed- — och du må gärna komma . . .
niska land
för att vandra —
5. »Gårdarna haver jag icke fler än 10. Sjömännen hiva sina åror över
fem, bord,
och aldrig bort säljer jag någon utav skön Anna hon vrider sina händer uti
dem.» blod.
— och du må gärna komma . . .

11. »Och hören I sjömänner, vänten litet än, jag ser min syster komma allt på en grönan äng. sälj bort dina pistoler och lös mig härifrån.»
— att jag icke må komma . . .
12. Hör du min syster, som hållit mig så kär, sälj bort dina ringar och lös mig härifrån.»
— att jag icke må komma . . .
13. »Ringarna haver jag icke fler än fem, och aldrig bortsäljer jag någon utav dem.»
— och du må gärna komma . . .
14. Sjömännen hiva sina åror över bord, skön Anna hon vrider sina händer uti blod.
15. »Och hören I sjömänner, vänten litet än, jag ser min broder komma allt på en grönan äng.
16. Hör du min broder, som hållit mig så kär,
17. Pistolerna haver jag icke fler en fem, och aldrig bortsäljer jag någon utav dem.»
— och du må gärna komma . . .
18. Sjömännen hiva sina åror över bord, skön Anna hon vrider sina händer uti blod.
19. »Och hören I sjömänner, vänten litet än, jag ser min fästman komma allt på en grönan äng.
20. Hör du min fästman, som hållit mig så kär, sälj bort dina sadlar och lös mig härifrån.»
— att jag icke må komma . . .
21. »Sadlarna haver jag icke fler än två, den ena skall jag sälja, den andra skall du få.»
— att du icke må komma till det hedniska land för att vandra —

F.

Borgå, Kurböle. Sj. Lovisa Blomkvist, f. 1846. Uppt. Otto Andersson 1908.

1. Det bodde en bonde allt uppå en ö. Han sålde sin dotter allt för ett stycke bröd.
— Gud låt mig aldrig komma på det judiska landet till att vandra —
2. Sjömännen de kasta sina åror till att ro. Sköna Anna vrider sina händer uti blod.
3. »Och stackars ni sjömänner, ni töven här en stund, jag väntar min far ifrån rosende lund.
4. Ack hör mig min fader, ni var mig så huld, sälj bort era gårdar och lösa mig från skuld.»
5. »Och gårdarna så haver jag ej flera än som två, men ingen jag bortsäljer och löser dig igen.»
— du har nog tider till att följa på . . .
6. Sjömännen de kasta ut sina åror till att ro.

Skön Anna vrider sina händer uti blod.
— Gud låt o. s. v.

7. »Stackars ni sjömänner, ni dröjen här en stund,
jag väntar min moder från rosendelund.

8. Ack kära ni min moder, ni var mig så huld,
sälj bort era ringar och lösen mig från skuld.»

9. »Och ringarna så har jag fyra och fem,
men ingen jag bortsäljer och löser dig igen.»
— du har nog tid o. s. v. —

10. Sjömännen de kasta ut sina åror till att ro,
och sköna Anna vrider sina händer uti blod.
— Gud låt o. s. v.

11. »Stackars ni sjömänner, dröjen här en stund,
jag väntar min broder ifrån rosendelund.

12. Och kära min broder, du var mig så huld,

sälj bort en av dina gångare grå och lös du mig från skuld.»

13. »Och gångare grå så haver jag ej mera än som två.
den ena skall jag själv ha, den andra går på lån.»
— du har nog tid o. s. v.

14. Sjömännen de kasta ut sina åror för att ro.
Sköna Anna vrider sina händer uti blod.

15. »Ack kära ni sjömänner, ni töven här en stund,
jag väntar min fästman från rosendelund.

16. Och kära du min fästman, du var mig så huld,
sälj bort din gullkrona och lös mig från skuld.»

17. »Gullkronorna så haver jag ej flera än som två,
den ena skall jag sälja, den andra skall du få.»
— Gud låt mig aldrig komma på det judiska landet till att vandra —

G.

Hitis, Vänö. Sj. Alma Isaksson, f. 1874. Uppt. Greta Dahlström 1924.

1. Sjömännerna de hiva sina åror ut att ro,
skön Anna hon vrider sina händer uti blod.
»Sjömänner, sjömänner, fördröjer litet än,
jag ser min fader komma, han kommer i grön äng.

2. Och fader, min fader, du håller mig så kär,
säljer bort dina gårdar och lös mig härifrån.»

— att jag ej måste fara till det hedniska land till att vandra —

3. »De gårdarna jag äger, de är ej mer än fem,
men ingen kan jag sälja och lösa dig igen.»
— utan nu så får du fara . . .

4. Sjömännerna de hiva sina åror ut att ro,
skön Anna hon vrider sina händer uti blod.

»Sjömänner, sjömänner, fördröjer litet än,
jag ser min moder komma, hon kommer i grön äng.

5. Och moder, du moder, du håller mig så kär,
säljer bort dina schalar och lös mig härifrån.»
— att jag ej måste fara . . .

6. »De schalar jag äger, de är ej mer än fem,
men ingen kan jag sälja och lösa dig igen.»
— utan nu så får du fara . . .

7. Sjömännerna de hiva sina åror ut att ro,
skön Anna hon vrider sina händer uti blod.
»Sjömänner, sjömänner, fördröjer litet än,
jag ser min broder komma, han kommer i grön äng.

8. Och broder, min broder, du håller mig så kär,
säljer bort dina fartyg och lös mig härifrån.»
— att jag ej måste fara . . .

9. »De fartyg jag äger, de är ej mer än fem,
men intet kan jag sälja och lösa dig igen.»
— utan nu så får du fara . . .

10. Sjömännerna de hiva sina åror ut att ro,

skön Anna hon vrider sina händer uti blod.

»Sjömänner, sjömänner, fördröjer litet än,
jag ser min syster komma, hon kommer i grön äng.

11. »Och syster, min syster, du håller mig så kär,
säljer bort dina dukar och lös mig härifrån.»
— att jag ej måste fara . . .

12. »De dukar jag äger, de är ej mer än fem,
men ingen kan jag sälja och lösa dig igen.»
— utan nu så får du fara . . .

13. Sjömännerna de hiva sina åror ut att ro,
skön Anna hon vrider sina händer uti blod.
»Sjömänner, sjömänner, fördröjer litet än,
jag ser min fästman komma, han kommer i grön äng.

14. Och fästman, min fästman, du håller mig så kär,
säljer bort dina ringar och lös mig härifrån.»
— att jag ej måste fara . . .

15. »De ringar jag äger, de är ej mer än två,
den ena kan jag sälja, den andra skall du få.»
— att du ej behöver fara till det hedniska land till att vandra —

H.

Vårdö. Uppt. J. Torckell 1893.

1. Sjömännerna de kasta sina åror ut att ro,
och sköna jungfrun vrider sina händer uti blo,
skön jungfrun hon vrider sina händer.

2. »Ack käraste sjömänner, ack vänten på mig än,

ja ser min fader komma uti en grön äng,
ja ser min fader komma, han kommer i grön äng.

3. Ack käraste min fader, säg har du mig så kär?

∴ Sälj bort dina guldskepp och lös mig härifrån.» ∴;

4. »Guldskeppena dem haver ja väl mera än som fem,
∴ men ingen för att sälja och lösa dig igen.» ∴;

5. Sjömännerna de kasta sina åror ut att ro,
∴ och sköna jungfrun vrider sina händer uti blo. ∴;

6. »Ack käraste sjömänner, ack väntan på mig än,
ja ser min moder komma uti en grön äng,
ja ser min moder komma, hon kommer i grön äng.

7. Ack käraste min moder, säg har du mig så kär?
∴ Sälj bort dina schalar och lös mig härifrån.» ∴;

8. »Och schalarna dem haver jag mera än som fem,
∴ men ingen för att sälja och lösa dig igen.» ∴;

9. Sjömännerna de kastø sina åror ut att ro,
∴ och sköna jungfrun vrider sina händer uti blo. ∴;

10. »Ack käraste sjömänner, ack väntan på mig än,
ja ser min broder komma uti en gröner äng,
ja ser min broder komma, han kommer i grön äng.

11. Ack käraste min broder, säg har du mig så kär?
∴ sälj bort dina klockor, och lös mig härifrån.» ∴;

12. Och klockorna dem haver jag mera än som fem
∴ men ingen för att sälja och lösa dig igen.» ∴;

13. Sjömännerna de kasta sina åror ut att ro,
∴ och sköna jungfrun vrider sina händer uti blo. ∴;

14. »Ack käraste sjömänner, ack väntan på mig än,
ja ser min syster komma uti en gröner äng,
ja ser min syster komma, hon kommer i grön äng.

15. Ack käraste min syster, säg har du mig så kär?
∴ Sälj bort dina spännen och lös mig härifrån.» ∴;

16. »Och spännen så haver ja väl mera än som fem,
∴ men ingen för att sälja och lösa dig igen.» ∴;

17. Sjömännerna de kasta sina åror ut att ro,
∴ och sköna jungfrun vrider sina händer uti blo. ∴;

18. »Ack käraste sjömänner, ack väntan på mig än,
ja ser min fästman komma uti en gröner äng,
ja ser min fästman komma, han kommer i grön äng.

19. Ack käraste min fästman, säg har du mig så kär,
∴ sälj bort dina ringar och lös mig härifrån.» ∴;

20. »Och ringarna dem haver ja väl bara som två,
∴ den ena vill ja hålla, den andra kan du få.» ∴;

21. Sjömännerna de kasta sina åror ut att ro,
∴ och sköna jungfrun vrider sina händer uti blo. ∴;

22. »Mig hatar ju min fader, mig
hatar ju min mor.
mig hatar ju min syster och desslikes
min bror,
mig hatar ju min käraste på jorden.»
23. Förbannad var min fader, för-
bannad var min mor,
förbannad var min syster, desslikes ock
min bror,
förbannad var min käraste på jorden.»

I.

Hitis. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. .: Min fader och min moder, de
bodde på en ö, .:
.: de sålde mig bort för ett litet stycke
brö. .:
2. Sjömännerna de lägga sina årar
ut att ro,
sköna jungfrun hon vrider sina händer
uti blod.
3. »Käraste I min sjömän, I töven
litet än,
jag ser min fader komma, han kommer
i grön äng.
4. På landet så haven I gårdarna
fem,
sälj bort den ena och lös mig igen.»
5. »Nog har du tid att komma i det
hedniska land,
ingen vill jag sälja och lösa dig igen.»
6. Sjömännerna de lägga sina årar
ut att ro,
sköna jungfrun hon vrider sina händer
uti blod.
7. »Käraste min sjömän, I töven
litet än,
jag ser min moder komma, hon kom-
mer i grön äng.
8. Gullringarna haven I flera än som
fem,
säljen den ena och lösen mig igen.»
9. »Nog har du tid att komma i det
hedniska land,
ingen vill jag sälja och lösa dig igen.»
10. Sjömännerna de lägga sina årar
ut att ro,
sköna jungfrun hon vrider sina händer
uti blod.
11. »Käraste I min sjömän, I töven
litet än,
jag ser min fästman komma, han kom-
mer i grön äng.
12. På landet så haver du ämbeten
fem,
sälj det ena och lös mig igen.»
13. .: »På landet så haver jag äm-
beten fem, .:
.: och alla vill jag sälja och lösa dig
igen.» .:

OTRYCKTA J. (str. enl. A: 1—21, 23). Lappfjärd,
TEXTER. Härkmär. Sj. Maria Bergström. Uppt.
J. E. Wefvar 1875—76.
Översikt. K.¹ (1—21, 23). Nedervetil.
L. (1—21, 23). Korsholm, Voitby. Sj.
Johanna Forsman. Uppt. Th. af Reeth
1891.

M. (1—21). Vasa. Sj. Mathilda Laurén.
Uppt. Elin Koch.
N. (2—21, 23). Terjärv. Sj. Emmy
Lund, f. 1876. Uppt. Erla Lund 1928.
O. (1—21). Replot. Uppt. W. Sjöberg
1897.
P. (1, 10—21, 23). Närpes, Nämpnäs.
Sj. Johanna Strömbäck. Uppt. Joh. Dahl-
bo 1882—83.

¹ Var. fr. MU (S.L.S. 19, 119) är lika.

Q. (2—6, 8—10, 12—14, 16—18, 20, 21). Östra Nyland.

R. (6—9, 14—17, 2—5, 10—13, 18—21). Snappertuna. Uppt. E. Hedman 1909.

S. (1, 6—9, 14—17, 10—13, 18—21, 23. Str. 6—7 liksom 14—15, 10—11 och 18—19 äro förenade till en strof). Snappertuna. Uppt. W. Brenner 1910—1913.

T. (1—9, 14—17, 10—13, 18—21, 23. Oregelbunden strofbyggnad. Verserna 7^a, 15^a, 11^a och 19^a sjungas i repris). Kimito, Vestermark. Sj. G. A. Kronström. Uppt. Vivi Peters 1916.

U. (2, 4—6, 8—10, 12—14, 16—21).

Houtskär, Äppelö. Sj. Anderetta Blomkvist, f. 1866. (Lärt visan av sin morbror, c:a 84 år gammal). Uppt. G. Dahlström 1924.

V. (2—5, 8, 9, 16, 17, 12, 13, 20, 21, 23). Esbo, Gröndal. Sj. Linnea Forsberg. (Lärt visan av en gubbe Lindstedt från Vichtis). Uppt. G. Dahlström 1932.

X. (1—3, 8, 9). Ingå, Bastö. Sj. Klara Granroth, f. 1861. Uppt. Otto Andersson.

Y. (2, 3, 23). Esbo, Gröndal. Sj. Terese Österberg. Uppt. G. Dahlström 1932.

Z. (2, 3). Helsinge, Kårböle. Sj. Augusta Nymalm. Uppt. Fridolf Andersson.

Avvikelser i J—Z enligt A.

1^a Det bodde en bonde (allt) uppå en ö S, T, X — 1^a D. s. bort mig J; mig bort P; för ett litet s. b. J, P; D. s. ju mig borta ja för... L; D. s. sin dotter allt för en beta b. M; Han sålde bort sin dotter för... T; Han s. sin dotter för en halva b. S, X.

2^a S. d. kasta K, M, N, T, X, Y; Sjömännen de sänka V; hiva J, L, U; skivade O; låtta R; När sjömänner lyfta Q; De sjömän de lyfte Z; årar J, L—N, R, V, Y; över bord J, Q, R, U, Z; ut ombord Y; till flods K; ut att ro L, M, T; till att ro NV — 2^a Sköna j. hon... N, X; Skön j. hon... J, L, M; O. s. Anna... V.

3^a I töven liten s. J, M; I töven så liten s. K; I stanna litet här N; ni töven litet än Q; visst töven I en s. L; Ack hör ni s. ack väntan ä. e. s. R; Ack hören I s. I väntan litet än T; Och hören I s. och biden en liten s. Y; Kära mina s. Z, X; dröjer(n) litet än Z; I väntan en s. X; Käraste sjömänner, stannen nu e. s. V — 3^a Jag... komme och lösa mig igen T; Jag... komme allt uti en grön l. Y; Där ser jag m. f. [komma]... M; allt på en gröner äng N; grönan lund K; gröner lund R, V; i rosendelund X; han löser mig igen Z; Törhända att min f. kan lösa mig igen Q.

4^a Kära ni m. f. J—L, Q; Kära du m. f. M, N; Ack hör du m. f. R, T, V; Och käre mine f. och löser m. i. U; ni har hållit mig så huld J; ni (du) håller mig så kär K, N; du höll ju mig så kär M; som hållit mig så kär T, V; visst håller ni mig kär L; ni viljen mig så väl Q; vad jag nu säger dig R — 4^a Sälj bort dina h. N; Sälj en av dina gårdar M; Sälj bort mina gårdar V; Sälj en a. e. gullgårdar L; Sälj bort guldslottena T; och lös m. m. dem T, V; Sälj en a. e. gårdar kom lösen mig igen K; lösa mig igen J, L—N; Ni säljen edra gårdar och lösen m. igen Q; Och säljer ett guldslott och löser m. därmed U; S. dina guldur och lös mig härifrån R.

5^a [dem] J, R; Gårdar... K; Gårdar så h. j. V; Gullslottena de h. j. T; ej mera O; [ej] flere ä. s. f. J, R; J, ej flera ä. s. f. N, T, V; Gårdarna har j. icke flere än fem M; Gårdarna dem h. j. flere än f. Q; Gullgårdarna de h. j. ju flere ä. s. f. L; Gullslotten så h. j. flera ä. tre U; Gullurena h. j. endast bara två R — 5^a Men intet för a. sälja T; M. ingen för a. s. K; M. ingen till a. sälja M; M. ingen s. till a. s. L; M. inga s. a. s. J; M. ingen del skall s. Q; Och ingen kan jag sälja V; Dem kan jag inte sälja N; och lösa d. i. J, K, M, N, Q; och lösa d. med dem T, V; M. i. till att sälja och l. d. med U; Inte kan jag sälja och lös d. härifrån R.

6^a vers 2^a *upprepas i samtl. var.*; S. d. kasta s. å. över bord S — 6^a vers 2^a *upprepas*; S. j. hon... S.

7^a *enl. 3^a i samtl. var.*; Kära mina s. I väntan en s. S — 7^a *enl. 3^a*; komma i rosendelund S; komma uppå en gröner äng T (2 *ggn enl. 3^a*).

8^a *enl. 4^a J—O, Q, R, T—V*; Kära du min m. du haver ej fler än guldringarna två S, X — 8^a *enl. 4^a J—O, Q, R, T—V*; kistor J, K; guldskrinerna T; gullbyggningar L; ringar Q; dina guldkeder M; dina daldrar N; dina schalar V; dina örhängen R; ett guldskrin U; Den ena kan du sälja och l. m. igen S, X.

9^a *enl. 5^a J, L—O, Q, R, T—V*; flera än som tre K; Int haver jag fler (mer) än g. två S, X — 9^a *enl. 5^a J—O, Q, R, T—V*; M. i. kan jag sälja och l. d. i. S, X.

10^a vers 2^a (*resp. 6^a*) *upprepas*; de hiva s. årar ut om bord P — 10^a vers 2^a (*resp. 6^a*) *upprepas*; Skön j. hon... P.

11^a *enl. 3^a J—O, R—T*; O. k. ni s. I töven liten s. P — 11^a *enl. 3^a J—P, R—T*.

12^a *enl. 4^a J—O, R, T—V*; du håller mig så kär P; du vill mig så väl Q — 12^a *enl. 4^a J—O, R, T—V; enl. 8^a S*; klockor J, N; gullklockor L; guldkedar R; gullsvärdena T; mitt guldur U; hästar O, V; S. bort din

guldklocka och lösa m. igen P; Du säljer d. klockor och löser m. i. Q; Kära d. m. b. du haver ej fler än guldsadlarna fem S.

13¹ *enl.* 5¹ J, L, N, O, Q, R, T—V; *enl.* 9¹ S; inte flera än två K, M; Guldklockorna har jag ju mera ä. s. fem P — 13² *enl.* 5² J, L, N, O, Q, R, T—V; *enl.* 9² S; Den ena skall nyttjas, den andra skall stå K, M; Men i. står a. s. och lösa dig igen P.

14 *str.* 2 (*resp.* 6) *upprepas.*

15 *enl.* 3 (*resp.* 7 *el.* 11).

16¹ *enl.* 4¹ J—O, Q, R, T—V; *enl.* 12¹ P, S; guldstjärnorna S — 16² *enl.* 4² J—O, Q, R, T—V; *enl.* 12² P, S; guldskrin K, M; guldringar P, R; gullskorna T; klockor V; Schalar N; din guldked U; din klädningar Q; en a. d. kedjor J; en a. d. guldkedjor L; en a. d. silkklädningar O.

17¹ *enl.* 5¹ J—O, Q, R, T—V; *enl.* 9¹ S; *enl.* 12¹ P — 17² *enl.* 5² J—O, Q, T—V; *enl.* 9² S; *enl.* 12² P; Det ena på mitt finger, det andra går i lån R.

18 *str.* 2 (*resp.* 6) *upprepas.*

19¹ *enl.* 3¹ (*resp.* 7¹ *el.* 11¹); O. k. mine sjömän och väntan litet än U — 19² *enl.* 3² (*resp.* 7² *el.* 11²); Jag väntar min fästman, han löser mig igen U.

20¹ *enl.* 12¹; guldkronorna S — 20² *enl.* 12²; ett a. d. skepp K, M; ett a. d. guldskeppen L; ett av skeppen P; skepp R; skeppor J; Du säljer ditt guldskepp U; ringar N, V; gullringarna T; guldklockor O; kronor Q.

21¹ *enl.* 5¹; än som två N, V; ej mindre än som fem O; flere än sju U — 21² *enl.* 5²; Och alla stå (de) att s. J, K, P; Men alla till att sälja M; och lösa dig igen J, K, M, P; Men alla stå till att s. L; Dem alla vill jag sälja O; för att lösa dig igen L, O; Båda vill jag sälja och lös dig härifrån R; Och alla vill jag sälja och lösa dig, min brud U; Den ena skall jag sälja, den andra kan (*el.* skall) du få N, Q, S, T, V.

23¹ vare K, L, N, Y; [min] N, Y; din fader . . . din mor J, K, L, S; Intet har jag f. och

intet har jag m. P — 23² F. var m. syster T, V; [min] N, Y; F. var din s. J, K, L, S; f. var din bror S; f. var min b. V; också din lille b. J; också min lille b. T, Y; och ävenså din b. K, L; Och intet har jag syster och intet har jag bror P — 23² Förbannad vare hela mitt släkte N; Förbannat vare hela ditt släkte K; Förbannade de sjömänner som togo dig ombord L.

O m k v ä d e. Jag må väl aldrig k. *el.* Du har väl tid att k. *el.* Du får väl aldrig k. till det hedniska land att förödas J; Jag må väl aldrig k. *el.* Du har ju (väl) tid att k. *el.* Du får nu aldrig k. till det hedniska land K; Du har väl till att k. *el.* Att du ej må k. till det hedniska land L; Jag må nu aldrig k. *el.* Du må nu gärna k. *el.* Du får nu aldrig k. till det hedniska land M; Att jag ej måtte k. *el.* Du måste ju väl k. *el.* Att du ej måtte k. till det hedniska land N; Jag må väl aldrig k. *el.* Du skall väl aldrig k. till det hedniska land O; Jag har ej *el.* Du har ej tid att k. *el.* Att jag månd aldrig k. *el.* Och ändå slapp jag k. till det hedniska landet P; Ty hon (du) skall nu föras *el.* Förrän jag skall föras *el.* Ty aldrig skall du föras till det judiska land Q; Hon vill ej *el.* Jag ville ej *el.* Du måste *el.* Du bör ej på det hedniska land R; Du må nu k. *el.* Ty jag vill ej k. *el.* Du må ej k. till det judiska land S; Gud nåde den som kommer *el.* De må alla komma till det hedniska land T; Gud låt mig aldrig k. *el.* Du må ju välan k. *el.* Gud låt dig aldrig k. till det hedniska land U; Att jag ej till *el.* Du måst till *el.* Som sade att jag måst till det hedniska land V; Ty du må nu välan k. till det judiska land X; Ty hon vill aldrig k. *el.* Om jag skall k. till det judiska land Y; Skall jag nu k. *el.* Förren jag skall k. på det judiska land Z — att förödas J; att förstöras K, L; och förstöras M; att förärvas Q; att där bliva förräder O; för eder P; till att vandra N, R, S, T, U, X, Z; för att vandra V, Y.